

ZAKLJUČNO DEJANJE PRIREDITVE BRUCOVANJE GEODETOV 2006/07:

DAROVANJE SRCE GEODETA NI LE SRCE INŽENIRJA – ŠE VEDNO JE SRCE ČLOVEKA

Peter Golob

1 NAMEN

»Namen letošnjega brucovanja geodetov je bil storiti korak vstran« (Golob, P., 2007, Geodetski vestnik št. 51/2007-1, str. 144).

»Organizatorji smo del od donatorjev pridobljenih finančnih sredstev namenili dobrodelni pomoči, in sicer v višini 341 EUR (77 000 SIT); ta bodo brez posrednikov izročena družini, ki nima gmotne zmožnosti podpiranja (visokošolskega) izobraževanja svojih otrok« (Golob, P., 2007, Geodetski vestnik št. 51/2007-1, str. 152).

2 DEJANJE

V ponedeljek, 30. aprila 2007, se je skupina 4 študentov 4. letnika geodezije GOE-UNI-4 odpravila k družini, ki domuje v odmaknjeni domačiji v idiličnem okolju blizu Krškega. Denar, ki so se ga namenili podariti družini, ki ji je zaradi gmotnega stanja otežkočeno šolanje svojih otrok, so torej izročili družini, za katero so izvedeli prek lokalnega tednika Dolenjski list (marec, 2007), v katerem je bil objavljen prispevek o njih in njihovih potrebah. Če samo v stavku ali dveh povzamem, kakšne stiske težijo to družino: sestavljajo jo oče, mati in tri hčerke. Starejša hčerka, 21 let, je rahlo umsko prizadeta, sicer je fizično sposobna, vendar vedenjsko odstopa od normalnih razmer. Druga hčerka, 17 let, je zdrava in obiskuje Srednjo ekonomsko šolo v Novem mestu, tretja, najmlajša, približno 15 let, zelo simpatičen otrok, pa trpi za rakom, zaradi katerega so ji pred nedavnim odrezali nogo. Pod to boleznijo trpi že kar nekaj let, njeno zdravljenje pa izčrpa družino, ki pa v boju za življenje vedno znova in znova najde moči in upanja. Vedrina v očeh in spokojno mirno ljubeče družinsko vzdušje, ki so ga bili naši študentje deležni za skromno domačo mizo, je ganilo vse in jih navdalo s tihim zadovoljstvom nad tem, kar imamo in kar milostno vsakodnevno uživamo: zdravje, vsakdanji kruh, visokošolsko izobraževanje, službo in drugo. Najmlajšo deklico torej čaka rehabilitacija (izdelali ji bodo protezo za nogo), vendar, na žalost, rakov izvor iz njenega telesa še ni odstranjen. Kaj to pomeni? Najbrž boj in trpljenje še naprej. Poleg tega ima deklica težave še s slovenskim šolstvom, ki ni ustrezno pripravljeno na to, da bi izobraževalo otroke s takšnimi zdravstvenimi težavami. Deklica namreč dolgo časa ni bila zmožna obiskovati šole, sedaj pa se mora družina boriti, da bi ji osnovno izobraževanje sploh omogočili, da bi ji »naše šolstvo« dalo to, kar do sedaj ni mogla sprejemati – znanje. Iz tega sledeč, denar, ki

je bil družini poklonjen, 300 EUR, ter igrače in nekaj knjig, nimajo takšnega učinka kot že sama pripravljenost sočloveka do pomoči, podpore in želja, da bi se vse srečno izšlo. Sicer je gmotno stanje družine v rokah matere, ki je kot čistilka zaposlena v JEK-u, in očeta, ki se v manjšem obsegu ukvarja z vedno nepredvidljivim kmetijstvom.

Družina je bila sicer z obiskom naših študentov geodezije zadovoljna, o čemer pričata prijazen sprejem in gospodarjevo pozitivno začudenje nad željo teh študentov, da hočejo bližnjemu, ki je v trenutni stiski, pomagati, četudi le z denarjem (ki naj bi ga stereotipno študentom vedno primanjkovalo). Pogovor je tekel o tegobah, ki spremljajo družino že izpred desetletij, o zemljemerskih nepravilnostih, ki so jih tam pa tam doživljali, o poklicu geodeta, o slovenskem (kvazi)zdravstvu idr. Sicer je med obiskom med študenti vel opogumljajoč in hvaležen mir, ki kljub življenjskemu bremenu domuje v omenjeni družini. Predvsem pa je bilo čutiti upanje, upanje, ki je v dobrotljivi spokojnosti zazrto v končno rešitev iz tega vsakdanjega utrujajočega korakanja proti ...? - Proti koncu, proti Bogu ...

Slika 1: (Na levi) družina iz okolice Krškega, ki jo sestavljajo oče, mati in tri hčerke, (na desni) trije študentje geodezije 4-GEO-UNI 06/07; deklica v modrem (spodaj levo) trpi za kostnim rakom.

EPILOG

Namen letošnje prireditve Brucovanje geodetov 2006/07 je bil vsekakor v prvi vrsti doseči izhodišča, ki bodo utemeljila strokovno in globlje osebno sodelovanje med akterji v slovenski geodeziji; med študenti in pedagoškimi delavci in sploh med vsemi člani javnih in zasebnih, profitnih in neprofitnih geodetskih ustanov. Osvežiti zavest, da je individualni boj »za preživetje« (kot se čestokrat imenuje golo, brezbrizno zadovoljevanje osebnih interesov) napram medsebojnemu vzajemnemu sodelovanju po principu »podarim, nič ne izgubim« domala le jalovo početje – to pa je bil že višji oziroma le bolj »nestrokoven, netehničen« cilj naše skupne prireditve.

Se razume: težko je dati, težko je tudi sprejeti. Vendar, kar se hoče, se stori; nenazadnje smo vsi prepuščeni božjemu razpoloženju, tj. usmiljenju in darežljivosti »narave«. Torej, v vzpodbudo vsem nam: »kar bo človek sejal, to bo tudi žel« (Sveto pismo, Pismo Galačanom, 6. poglavje, 7).

študentje 4. letnika geodezije UNI 2006/07, v njihovem imenu predstavnik letnika Peter Golob

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, UL

E-pošta: tovaris.peter@gmail.com